

Matematyka stylu

Matematyka to nie tylko liczby i twarde rachunki – to także dziedzina pełna artyzmu i elegancji. Naturalne jest więc, że matematyka jest teraz stosowana do analizowania stylu artystów i do pomocy w ustalaniu tożsamości twórców dzieł o niepewnym pochodzeniu. Próby mierzenia stylu pojawiły się najpierw w literaturze – bazując na statystykach użycia słów – i doprowadziły do identyfikacji autorów takich prac, jak np. niektóre artykuły ze zbioru *The Federalist Papers*. Rysunki i obrazy długo opierały się liczbom. Ostatnio odkryto jednak, że np. obrazy Jacksona Pollocka cechują się specyficzną złożonością (odpowiadającą wymiarowi fraktalnemu pomiędzy 1 a 2), która odróżnia je od efektów przypadkowych chlapnięć farbą.

Zespół badający cyfrowe fotografie rysunków użył nowoczesnego narzędzia matematycznego – transformaty falkowej – do ilościowej charakteryzacji cech kolekcji rysunków szesnastowiecznych mistrzów. Analiza rysunków ujawniła mierzalne różnice między oryginałami i imitacjami, umożliwiając oddzielenie jednych od drugich. Jest to imponujący wyczyn ludzi, którzy nie są znawcami sztuki, i ich modelu; jednak uważają oni, że ich dzieło, podobnie jak sama matematyka, zostało stworzone nie po to, by zastąpić ludzi, ale po to, żeby ich wspomagać.

© The Pollock-Krasner Foundation/Artist Rights Society (ARS), New York.

Więcej informacji: “The Style of Numbers Behind a Number of Styles”, Dan Rockmore, *The Chronicle of Higher Education*, June 9, 2006.

Translation by Zbigniew Bartosiewicz, Politechnika Białostocka, courtesy of the Polskie Towarzystwo Matematyczne

Program **Mathematical Moments** promuje znaczenie i rozumienie roli, jaką matematyka odgrywa w nauce, przyrodzie, technice i kulturze.

www.ams.org/mathmoments